

També pretén incrementar plantilles i garantir l'ús del català

El Congrés dóna llum verda a exigir al poder judicial més consens en els nomenaments

Enmig de les denúncies del PP aprova un text de PSOE, ERC i IU al qual s'afegeix CiU

Ferran Casas
MADRID

El Congrés va instar ahir el govern central a modificar la llei orgànica del poder judicial per garantir "majories que expressin un ampli consens" al si del Consell General del Poder Judicial a l'hora de nomenar els magistrats del Tribunal Suprem i els presidents dels Tribunals Superiors de Justícia autonòmics. Actualment els nomenaments es fan amb l'acord de la meitat més un dels 21 vocals del CGPJ. La idea és que en un futur calguin tres cinquenes parts, cosa que obliga els conservadors a pactar amb les minories.

La proposició no de llei que es va aprovar va ser promoguda per PSOE, ERC i Esquerra Verda, però al ple va tenir el suport de CiU i EA -de qui es van acceptar esmenes- i PNB, CC i mixt. El PP es va quedar sol votant en contra d'una mesura "dirigida a garantir i reforçar la independència del poder judicial".

Tant si el govern espanyol promou una reforma de la llei -que necessitarà un informe del CGPJ, segur que contrari, atesa la majoria que hi impera- com si es val de la demanda de reforma de la llei orgànica que es va acceptar debatre el passat 1 de juny a instàncies del Parlament de Catalunya a la cambra baixa, la seva intenció és saltar el bloqueig i el domini que exerciran al CGPJ els conservadors

Juan Fernando López Aguilar

fins a l'any 2006.

El text de les esquerres presentava aquest punt com el més important, però també n'incloua dos més, que el portaveu de Justícia del PP, Ignacio Astarloa, va titllar d'"embolcall" d'un autèntic "escàndol contra la independència del poder judicial". Els dos punts, que van passar més desapercibuts al debat, demanaven més diners per ampliar plantilles i una millora de la formació del personal per garantir "el coneixement i ús de les llengües oficials i del dret propi de les autonomies".

El sí de CiU va arribar després que se li acceptessin tres esmenes, que amb una transacció del PSOE, però, van quedar sensiblement rebaixades. Així, CiU

demanava descentralitzar el CGPJ creant-ne òrgans territorials i garantint-hi la participació de les comunitats. Finalment es va aprovar que, "entre altres aspectes [CiU entenia així que quedava oberta la porta a anar més enllà]", s'incrementarien les competències dels Tribunals Superiors autonòmics. La federació també va incloure un recordatori explícit de la proposta de descentralitzar la justícia aprovada pel Parlament català i de tenir en compte l'impacte negatiu de les reformes en les finances autonòmiques.

Jordi Jané, de CiU, i Margarita Uría, del PNB, es van queixar que PSOE, ERC i IU no els haguessin tingut en compte, i Uría, a més, va recordar als socialistes el seu Pacte d'Estat per la Justícia amb el PP. Julio Villarrubia (PSOE) va assegurar que l'exigència de consens al CGPJ no duraria només fins al 2006, quan hi canviï la correlació de forces. D'altra banda, Astarloa feia notar que potser caldria exigir al Congrés majories més qualificades per aprovar determinades lleis "o les conclusions de la comissió de l'11-M" i, fent un símil amb el bàsquet, va acusar el govern d'"abaixar la cistella perquè li entri la pilota".

Agustí Cerdà, d'ERC, es va congratular que el requisit lingüístic fos "una prioritat en la formació, perquè, en cas contrari, s'aniria contra la llei".

EL RASCLET

Acabar amb la fam

JOAQUIM COLOMINAS I FERRAN
quim.colominas@menta.net

El govern espanyol presidit per Rodríguez Zapatero s'ha afegit a la iniciativa liderada pels presidents del Brasil, Lula da Silva, de la República Francesa, Jacques Chirac, de Xile, Ricardo Lagos i el Secretari general de l'ONU, Kofi Annan, que té com a objectiu acabar amb la fam i la pobresa en el món i fomentar el desenvolupament dels països més subdesenvolupats. Aquesta és una iniciativa que cal elogiar, atès que si la política ha de servir per a alguna cosa és, en primer lloc, per millorar les condicions de vida de les persones, i molt especialment de les més necessitades. Acabar amb la fam en el món, que tothom tingui un mínim de vida assegurat, és un problema polític. Existeix prou riquesa per acabar amb la pobresa. Proposar-ho, és una qüestió de voluntat política. Certament no serà fàcil aconseguir aquest objectiu. Els impulsors d'aquest projecte es trobaran amb molts obstacles. Veurem com hi haurà qui s'oposarà als mitjans proposats per aconseguir aquest noble objectiu. Els mitjans són crear impostos sobre el comerç d'armes; un impost sobre els moviments de capitals; lluita contra l'evasió fiscal, contra els paradisos fiscals; etc.

En un temps de crisi de les ideologies, en un temps de crisi de la política, aquest és un tema fort, un objectiu clar, que està per sobre del debat dretes-esquerres, com demostra el fet que en Lula i en Zapatero acorden aquest objectiu amb Chirac. És una iniciativa, doncs, que cal aplaudir, perquè, tot i que molt probablement la pobresa i la fam no s'acabaran del tot, si l'esmentada iniciativa serveix per re-

Zapatero entre Lula da Silva i Chirac dilluns a Nova York

duir-la, benvinguda sigui. Si serveix per millorar les condicions de vida d'una part molt important de la població mundial, haurà valgut molt la pena.

En un temps de globalització, d'internacionalització de l'economia, el que caldria és poder arribar a estendre l'Estat de benestar arreu del món. Arribar a acoblar arreu els vèrtexs del triangle format pel sistema democràtic en la política, el sistema capitalista en l'economia i la necessària intervenció de l'Estat per reduir les desigualtats que produeix un mercat lliure. L'Estat de benestar de què hem gaudit a Europa ha representat l'avenç més important en matèria de justícia social que coneixem. Un clar objectiu de redistribuir la riquesa entre els més rics i els més pobres, per intentar reduir les desigualtats i fer una societat al més justa possible. En definitiva, un pacte de solidaritat entre els membres d'una societat a través dels quals qui més té més paga i qui menys té més rep. D'aquesta manera, tothom hi surt guanyant, també els que més paguen. Guanyen en seguretat, en estabilitat.

Ara bé, aquest Estat de benestar ha d'incentivar el treball i no a dormir en la beneficència pública. Les ajudes públiques han d'anar dirigides a inserir els exclosos a la societat, a aconseguir un lloc de treball. Donar, a canvi de res, de forma indefinida, és insostenible. Les ajudes han de ser temporals, no vitalícies. L'Estat ha de donar una oportunitat a tothom però no és l'únic responsable del nostre benestar. En definitiva, les perspectives que han d'ofrir els polítics d'una esperança de vida millor, les possibilitats reals de promoció de les persones, és el millor antídote contra la violència, contra l'exclusió, aquí i arreu.

HILADOS ESCOLA, S.A.

Dissolució i liquidació

La junta general extraordinària i universal d'accionistes celebrada el dia quinze de setembre de 2004 va acordar la dissolució i liquidació simultània de la societat, aprovant-se el següent balanç final de liquidació:

A) BALANÇ FINAL DE LIQUIDACIÓ.

ACTIU:

1.- Actiu circulant:

Deutors39,21 €
Tresoreria.....22.741,73 €
Total actiu.....22.780,94 €

PASSIU:

1.- Capital60.110,00 €
2.- Reserves.....151.073,73 €
3.- Resultats exerc. anteriors.....-177.154,49 €
4.- Pèrdues i guanys.....-12.748,30 €
5.- Previsió cost liquidació societat.....1.500,00 €
Total passiu22.780,94 €

Manlleu,
quinze de setembre de 2004
El liquidador

El corró conservador va convertir la judicatura en camp de batalla

La proposició no de llei aprovada ahir respon a l'interès del govern del PSOE per amortir la majoria conservadora al CGPJ -que topa amb la correlació de forces a les Corts- i per calmar les aigües al poder judicial, convertit en autèntic camp de batalla entre sectors enfrontats i incapaçs de forjar consensos. El primer trencament dels tradicionals consensos al CGPJ va arribar l'any 1999, quan la majoria aleshores progressista va imposar un president per al Tribunal Superior de Justícia de Galícia.

Els magistrats promoguts pel PP o per les seves associacions judicials properes tenen majoria absoluta des de l'any 2001, quan també la tenia Aznar. Actualment al CGPJ hi ha onze vocals conservadors -inclòs el president Francisco José Hernando-, set de progressistes -propers al PSOE, tot i que el seu bloc té problemes interns-, un d'independent, un de proposat per CiU i un per IU.

El líder d'IU Gaspar Llamazares va recordar ahir que dels 39 nomenaments que s'han fet en els darrers temps per al Suprem, els tribunals superiors i les audiències provincials, "29 han recaigut en jutges conservadors i només 10 en progressistes". Les xifres oficials revelen que des del 2001 s'han nomenat des del CGPJ 122 magistrats amb l'adscripció corporativa següent: 52 de la conservadora Associació Professional de la Magistratura, 14 de la centrista Francisco de Vitoria, 24 de la progressista Jutges per la Democràcia i 32 que no pertanyen a cap associació professional. Cal tenir, però, en compte que l'APM és majoritària entre els jutges.